

Abonamentul:

Pentru monarhie:
Pe an 12 cor., $\frac{1}{2}$ an
6 cor., $\frac{1}{4}$ an 3 cor.

Pentru străinătate:
Pe 1 an 18 fr., $\frac{1}{2}$
an 9 fr., $\frac{1}{4}$ an
4 fr. 50 cm.

Foia apare în fiecare
Sâmbătă.

Unirea

Inserțiuni:

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oră 12 fil., a treia
oră 10 fil.

Tot ce privește foia,
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în
Blas.

Foie bisericescă-politică.**Anul XIV.****Blas 19 Martie 1904.****Numărul 12.****Socialismul în Bihor.**

(=) Dacă am sta să ținem o revistă despre modul, cum în presa maghiară publicul unguresc este într'una alimentat cu fel de fel de minuni la adresa Românilor, abia am mai avea ce scrie în colónele „Unirii” de cât minunătenii de acestea. Avem înse alte lucruri de crestat la révaș, lucruri ce aparțin vieții noastre bisericesci-naționale, de aceea înregistrări din presa maghiară facem numai când acelea sint prea de tot încornorate, sau când ele ating interese mai înalte ale noastre, sau persoane, a căror importanță se estinde asupra întregului popor credincios.

Cetiam adecă mai zilele trecute în foile de un crucer, și chiar și în celea mai mari, cu caracter pronunțat — explicit sau implicit — jidovesc, că în Bihor sint mari turburări socialiste și țărenii merg grupuri la Il. Sa Episcopul Radu pentru a cere o îmbunătățire a sortii, în ce privește pământurile și pășunatele Episcopiei date în arindă, și că, în aceea-și vreme Episcopul Radu, i-ar fi primit cu vorbe frumoase, fără a le micșora înse cât de puțin starea materială, greutățile, cari i-au adus la sapă de lemn.

Libertatea de presă atât de liberală, când e vorbă de chestiuni socialiste, sau de ponegrirea unui prelat român, și atât de severă, când vorbă e de chestiuni politice, credem, că numai bine nu face prin acesta binelui de obște. O spunem acesta nu pentru că ne-ar durea atitudinea presei maghiare, cu care sintem deja prea obișnuiți, ci pentru că guvernul nu vrea să înțeleagă o dată, că agitările aceste socialiste ar trebui ținute mai scurt de friu și că sint prea miopi politicianii aceia, cari cred, că lățirea socialismului

între naționalități însemnă mai târziu ori mai curând încetarea agitărilor pe tema națională. Scim și noi prea bine, că propagarea ideilor socialiste numai princiósă nu póte fi solidarității naționale, dar tot atât de bine știm, că turburați odată ómenii pe tema acesta, dacă s'au lăpădat de sentimentele naționale și de cele religioase — cari erau celea mai inerente firii lui — mult mai ușor se vor lăpăda de cele cetățenesci, când nu va mai avea convingere religioasă, și când nu va mai avea motiv de a vedea alt ceva în autoritățile civile, de cât dușmani. De o dată cu temelia convingerii naționale se surpă eo ipso și ori ce alipire și dragoste pentru așezămintele țării, în dată ce socialismul le nimicesce temelul comun al acestora: credința.

După informațiunile ce am primit, poporul din Bihor este într'adevăr ațit de agitatorii socialiști. Terenul de acolo e foarte priincios pentru ast fel de învătăuri periculoase, parte pentru că poporul este foarte sêrac, parte pentru că se simțese amăgit în așteptările sale, de când cu ultimele alegeri de deputați. E cunoscut cetitorilor nostri, cât de mult a fost însuflețit poporul de acolo pentru candidații Kossuthiști, cari le promiteau cerul și pământul, și, la adecă, nu le dau — nimic. Bietul popor, neavând cine să-l lumineze și să-l ferescă de aceste programe sforăitoare, a cređut orbesc totu, a votat cu cel ce le promitea mai mult, și la urmă s'au ales numai cu — promisiunea.

Mai multe deputațiuni de țărani s'au și prezentat înaintea Ilustrității Sale, pe când se afla la Beiuș, sumuțați de agitatorii socialiști. Ilustritatea Sa i-a primit foarte afabil și le-a zis cam următoarele:

— Nu de mult am depus la pi-

ciórele tronului Mălestatii Sale, asigurarea, că poporul român e un neam credincios, loial, iubitor de patrie și de Domnitor. Mi-ar păre foarte rău, dacă ași fi silit să-i duc în curând cu totul alte vești despre voi. *Nu ascultați de cei ce vreaú să vê strice*, cari vê turburá liniștea cu vorbe góle, cari vreaú să vê abată de la calea adevărului, ca să póta ei stăpâni banii nosti adunați cu cruntă sudóre. . . .

În afară de aceste mângăitoare cuvinte Il. Sa, a dovedit și prin *fapte*, că pórtă la inimă bunăstarea poporului, făcându-le însemnate îmbunătățiri în ce privește starea lor materială. Episcopia va da pășune ieftin, arinda unui juger cu pășune și pădure este de 25 cruceri pe an, (proprietățile erariului se esarindéză, în cazul cel mai ieftin, cu 3 coróne de juger pe an!); singuraticii bogătaul *usurari* nu vor mai căpeta pământ în arindă, ei se va da numai comunităților, ca țărani se nu mai póta fi așa ușor exploatați de singuraticii.

Poporul este multăm t și indestulit, esprimându-și în grupuri compacte recunoscința față de bunul Archiereu, care născut din popor, scie și înțelege prea bine nevoile și necasurile acestuia.

Cu aceste înse chestiunea nu e sfirșită.

Preoțimea noastră din Bisor are de aci în colo îndoită datorință de a veghia asupra moravurilor poporului, de a se interesa de starea lui materială, pe cum și de societatea cu care vine în contact și de a cărei idei se inficiéză. Acesta cu atât mai virtos, cu cât poporul fiind miser, e prea ușor inclinat a crede promisiunilor șarlatanilor socialiști, și cu cât moravurile poporului de acolo nu s'ar poté numi neescepționabile.

Acei ce s'au dovedit odată aplicați a urma ațitărilor socialiste, vor fi răpiți

Cetiți!**— BEN HUR —****Cetiți!**

— Unul dintre cele mai sensaționale, instructive și moralisătoare romane. —

F. 8°. 1047 pag. costă numai 2 cor. 90 fil.

A apărut în editura „Unirea”.

cu proxima ocaziune de aceleași amăgiri mult promițătoare în dată ce, pătorii incredințați cu conducerea lor sufletescă vor slăbi din zădul și abnegațiunea lor pastorală.

Iar cât pentru noi, să nu uităm a trage încă odată conclusia, că nu e bine a ne amăgi cu idea că socialismul nu e accesibil pentru poporul nostru — și să fim mai mult ca ori când cu ochii în patru, punându-ne în cumpănă totă puterea a contrabalansa eventuale învățături false, la a căror răspândire în sinul credincioșilor noștri, ne putem aștepta în ori ce moment.

Unirea Românilor Macedoneni cu biserica Romană.

(Continuare.)

Ajungând la intrarea principală a bisericii, este întâmpinat cu crucea și evanghelia de cei doi preoți grecomanii Papa Ghenachi (o brută și canalic) și Papa Naum; iar ceilalți doi preoți români naționaliști Papa Nicola Levu și Papa Nicola Nanci oprîți de Archiereu de a conlaturghisi, stăteau în altar. După obiceiul Episcopul se îmbracă cu mantia și își face intrarea în biserică, cântându-i-se axionul de cei doi preoți grecomanii. După binecuvîntările făcute în mijlocul bisericii, Archiereul se urcă pe tronul arhieresc, ținând în mână sceptrul pastoral!?

Șeful poliției cu geandarmii stă la ușa bisericii, păzind să nu se tulbure liniștea.

Acum începe serviciul divin. La strana dreaptă ea cântăreț era un bun român Gh. Ghenci, care fiind înaintat în vârstă a fost lăsat de români să cânte în grecește ca mai înainte; iar la strana stângă era cântărețul român Gh. Dimca (un înfocat naționalist) cu două ajutătoare.

Cântărețul din dreapta începe a cânta în grecește catavasiile, terminând stihul, începe cel din stânga în limba română. — Dascălul grec, Durda, care era alături de Archiereu, îi șoptește S. Sale: *psali vlahica* (cântă în românește).

Archiereul tace, se prefăcă că n'a auzit; iar publicul își are privirea ațintită spre Archiereu.

Începând alt stih tot în românește, vedem de odată pe Archiereu, că se scotă furios și se adresează cântărețului nostru, spunându-i în grecește: *siopa*, (taci). — Cântărețul nu se singhisește de loc, își urmează cântarea.

Indignat peste măsură, chemă imediat pe polițaiu, și îl poruncește să lege pe cântărețul din stânga cu cei doi ajutători, fiind turburător în biserică. — Polițaiul deși ture, dar respectând casa Domnului, nu-l execută ordinul, zicându-i, că nu pot proceda în mod arbitrar, de ore-ce ved, că în biserică este o liniște, fie care e la locul său. — Își pôte închipui ori-cine, la ce grad de surescitare ajunsese călugărul grec, vedându-se în fața lumii refuzat de autoritate; și ne avînd în cătore, se dă jos de pe tron și cu capul umilit intră în altar, unde desbracă mantia, poruncește și celor doi preoți a se desbrăca de vestimintele preoțesci și părăsesce biserica prin ușa din dos a altarului; iar dascălul grec cu cățiva renegați îl secundază până la conacul, unde trăsese.

În fața acestei atitudinii anticanonice, publicul a stat liniștit, fără a se provoca vre-un murmur, mai ales că polițaiul și jandarmii turei erau în mijlocul bisericii.

Prin fuga acesta, proiectată în timpul nopții, Archiereul era convins, că auctoritatea va proceda să aresteze pe cântăreț; iar publicul va părăsi biserica, suspendându-se serviciul divin și totă răspunderea ar fi cădnt asupra cântărețului și unor fruntași ca: Dimu Cnși, Gh. Torbu, Cociu Trăpce Mitu Dimca Cociu Biju, Dimciu Pitca și alții desemnați de Archiereu. — S'a înșelat mult călugărul nostru grec.

Românii au știut cum să procedeze. — Imediat ce biserica s'a scăpat de acest neleginit reprezentant al ei, primarul, împreună cu episcopul bisericii însărcinază pe răspunderea lor pe cei doi preoți Levu și Nanci să continue serviciul divin și ast fel prin procedarea acesta vrednică de admirat, întregul serviciu divin s'a celebrat numai în limba românească, aducînd cu toții laudă lui Dumnezeu, pentru că a scăpat de hidra grecească.

Ziua de 6 August 1890 va rămânea memorabilă în analele luptelor noastre naționale cu falșii ortodocși greci.

De la această dată s'a cimentat în biserică limba națională pentru vecie.

Să ne întorcem acum și să relevăm ce atitudine a luat Episcopul în urma eșecului avut. Pe la orele 3. d. am. părăsesce comuna ca un exilat și se îndreptă spre Bitolia, unde credea, își va răsbuna pe Români. — Sosit la Bitolia, se sfătuiesc cu Mitropolitul local și în urma rezoluțiunii luate, prezintă un referat teribil Ex. Sale Guvernatorului Vilaetului, cerînd repararea ofensei, ce i-s'a adus de către Români desemnați în referat.

FEUILLETON.

CHIRIAȘII.

— Povestire originală a „Unirei.” —

Sînt doi. Unul e cu păr bălat și cu ochii albaștri, înalt, mlădios; cel alalt are ochi negri, plin de foc, e mijlociul de statură. Peste fruntea palidă, înaltă, cad răslețe șuvițe de păr negru ca pîna de corb. — Cel cu ochii albaștri e vecinic senin, vecinic voios, în colțul gurii mică pare ca și când plînge e încremenit un suris. Alérgă, muncesce, asudă din zorii zilei până ce s'a întunecă, și când s'a întorce iară a casă e totuși mulțumit cu sine și cu tôte, și în grabă își câștigă vechia voie bună, și uită tot ce-a suferit o zi. — Vine, nu-l vorbă și el de multe ori supărat a casă, dar se scie în data înbărbăta și tristeța nu-l copleșesce aproape nici odată pe-o vreme mai lungă. Și pornesce și dimineța de multe ori nedecis, fără inimă, la munca ce-l așteptă. Dar apoi apoi vedînd că n'are ce face, ca asa-i rostul și a lui, s'a întăresce el însuși, și luptă bărbătesce.

Dacă-l întrebă că de unde potop a concentrat atîta voie bună, atîta îndestulare în mijlocul atîtor valuri, de multe ori nu-ți răspunde, dar din ochii lui senin pare că cetesci răspunsul: în el s'a oglîndeză o viață din altă lume. El mai mult trăsese airea de cât pe pămînt.

Cel alalt, — cel cu ochii negri — e vecinic noros, întunecat, nemulțumit cu sine și cu alții, de pare că-l tot plouă. Muncesce

și acesta din greș; de dimineța până sara s'a închide în laboratoré întunecose în chilii pline de mașini, de unelte, de chipuri, și de aer greș, ce-ți oprește respirația. Câte o jumătate de zi e ocupat cu un experiment, iar cea alaltă jumătate o petrece cu capul îngropat în palme, cu cotele răzimate de o masă de stejar. Câte odată pare că-i trece câte o dungă de lumină pe dinaintea ochilor închiși în afară, și deschis în lăuntru, și atunci tre-are. De multe ori îl vine să strige „heureca,” de multe ori s'a scotă și s'a plimbă nervos prin chilie, împedecându-se de sârme, de ciocane, de lași. Apoi s'a aședă iar pe scaun și iarăși se adăncesce în gânduri. — Când pe o clipă adevărul — pe care atîta l'a căutat, — îl apare, — el nu scie de unde, într'o aureolă, într'un cerc de lumină, ca simburile, ca centrul acei cerc, savantul apucă grăbit pîna, și în vre-o câte va dungi negre ce le apasă pe hîrtie, îl prinde și-l țintuesce pe veci.

Apoi pornesce după alt adevăr. Devine nervos, nu pôte, ori nu-și mai aduce aminte să mănec, și sara e palid și tăcut și rece ca o stație de nopțe.

Locuesce în aceeași chilie cu cel cu ochii albaștri și cu părul bălat. Sînt bărbăți în putere amîndoi și-s străin în oraș, abia de done s'ntemăni. Sînt firile celea mai nepotrivite, și nici ei nu scii să-și deie samă cum de s'a întâlnit chiar ei doi, și cum de s'a putut înțelege cu privire la plăierea chiliei — cât s'a deie unul și cât cel alalt, când de atunci nu s'a mai înțeles nici odată. Unul merge pe un drum, altul pe alt drum, străin celalalt dintăi. Norocul numai că tôte zina sînt duși de acasă, și numai sara s'a întâlnesc, ca să se certe apoi.

de celea mai multe ori — n'onte întreagă și totuși le place la oialtă. Nici unuia nu i-a trecut încă prin gând să-și mute cuartirul, să se despartă de cel alalt.

Și d'omne ce firi filosofice sînt amîndoi. Vecinii nu mai pot de răul lor, atîta s'a ceartă. De multe ori li-s'a arde mîncarea la foc — cinéză acasă, căci amîndorora li antipatie orașul sara, — și ei nu-și mai gată disputele.

Cel cu ochii negri șede la masă cu o carte uriașe înainte, cel cu păr bălat stă tolănit pe divanul din fund, și slobođe la nori de fum, dintr'o pipă négră cu cîntură lungă, vechie de pe care începe a se desprinde c'oja.

Și zice cel dintăi, după ce-si ridică ochii din bucovnă, și îl pironesce în contemplarea cine scie cărui chip depărtat:

— „Nu pôte să fie alt cum! Da, da prietine! Tot noi învățați — trebuie să avem drept. Vă veți pleca și voi înainte adevărului pur, și vom ride și atunci de voi, după cum ridem acum, vedîndu-vă tot numai la începutul începuturilor de unde nu vreți să plecați cu nici un chip. Cu noi sînt toți înțelepții lumii, cu voi e întunerecul. Trebuie să învingă lumina.”

— „Vorbești ca de atîtea ori iubite prietine fără de nici un rost. Cine a spus vre-o dată că lumina nu trebuie să învingă? Dar cel ce a stat și sta în calea ei, nu se împotrivesc fiind că sînt dușmani jurați a ori cărui adevăr nou, și prin urmare a înaintării, nu, iubite prietine. Adevărata cauză e că nu cunosc și nu înțeleg adevărul nou, nu cuprind lumina și de aceea o țin de întunerec, și s'a alipesc de ceea ce scii, fiind că aceea o țin de lumină de —

Guvernatorul mai creștin ca falsul prelat, nu ia nici un demers, până ce n'a primit raportul oficial al polițaiului, care a raportat purul adevăr de cele întâmplate. — Examinând raportul oficial pe de o parte; iar pe de alta interogând pe primar și consilierii de învinuire aduse prin referat de către Episcop, constată, că Episcopul cu intențiune a căutat să provoace scandal; se adresează primarului în termenii următorii: duceți-vă în comună liniștiți, închinăți-vă lui Dumnezeu cum știți și cum vorbiți prin familia, numai perturbări să nu aud. — Îți dau deplină putere ca pe viitor să arestezi pe oricare turburător și să mi-l înaintezi legat, spre al aplica pedepșa cuvenită.

Toți Românii au strigat: Trăiească M. S. Sultanul, care ne ocrotește limba și biserica, de vrăzmașii noștri greci, cari caută să ne desnaționalizeze și mai târziu să ne încorporeze la regatul lor grecesc.

Respingem și vom respinge cu indignare ademenirile prelaților lor; căci noi Românii dorim să rămânem supuși leali M. S. Sultanul.

Iată cum se poartă reprezentanții lui Christos, trimiși de ortodoxa Patriarhie din Constantinopol.

Din cele relevate de mine până acum prin articolul de față și precedentele nu cred, că s'ar găsi vre-un Român Macedonien sau din Regatul României să apereze de la Sfânta Patriarhie ortodoxă grecească ca să ne acorde de bună voie Episcopat românesc; mare greșală se comite, că unii mai speră așa ceva.

Cred, că este de ajuns, legitimată din cele relatate până acum, ideea pe care am emis-o în primul meu articol de a ne uni

cu biserica Romană, singura, care ne poate acorda autocefalia bisericii noastre naționale; prin urmare cred, că pe cât am putut am documentat, că ideile mele nu sînt greșite și antinaționale de a ne îndrepta pașii spre mama Roma, cum au procedat și unii din frații noștri din Transilvania acum 200 ani.

În viitoarele mele articole voi continua, că nu este nici legea a ne uni cu Exarhia bulgărească, care pentru noi Românii este și mai periculoasă ca patriarhia grecească. Pentru susținerea ideilor mele, voi aduce onor. cetitorii un document însemnat relativ la pericolul bisericii slave.

Un Român Macedonean.

(Va urma).

REVISTE.

Afaceri interne. Încetând obstrucția, guvernului i-a succes să treacă prin camera deputaților proiectul de recruți pe 1903. Discuția în casa magnaților n'a ținut de cât câteva va minute. Ast fel asentările se vor și începe încă în luna acésta. În Maiu cei asentați vor fi chemați la împlinirea statului militar și rezerviștii vor fi eliberați.

A venit acum rindul indemnitații pe a. c. Tizza a cerut să se apröbe circulația estrabudgetară a anului trecut și apoi indemnitatea anului 1904. La desbaterea generală ministrul de finanțe

a adus vorba la solvirea dării restante pe 1903. A promis că va dispune, ca toți aceia, cari resteză cu darea, începînd din Maiu 1903, adecă de când țara a intrat în exlex să o potă solvi, cum vor puté și fără de camătă.

Germania. Se vestește că Împăratul Wilhelm va trimite la Petersburg pe prințul Frideric Leopold, care va duce țarului un autograf. Se crede, că împăratul Germaniei lucră pentru curmarea războiului din extremul orient, dar se pare că fără succes, de öre ce Rusia pune totă responsabilitatea în spatele Japoneseilor, cari au început lupta.

Împăratul Wilhelm, care face acum o călătorie pe mare din cause sanitare, s'a întâlnit la țermurii Spaniei cu tinerul rege Alfonso.

Războiul Ruso-Japonez. Scirile ce sosesc de pe câmpul de luptă din Asia se desmint una pre alta.

Vre-o luptă pe mare sau pe uscat nu s'a întimplat în timpul mai nou.

Amendouă părțile se pregătesc puternic pentru lupta decisivă ce se va întimpla pe uscat. Concentrarea trupelor ruse decurge încet, cauza e comunicația cea grea.

Între Japonia și China se ved

bun și frumos. — Dacă voi învățați v'ați da silința să cunoșteți mai bine pe ömeni, să știți nu numai legile fizice ci și cele sufletesci, ați recunoște de bună samă acest adevăr.

— „Iar începi pe cörda cea vechie. Vecinic acelea-și obiecții!“

— „Întocmai ca și tine, iubite prietino! Așa-i că și cunoștințele tale — și prin urmare viața ta se mărginesc la särke, suraburi, legi, logaritmi, — și . . . la condamnarea celor ce stau în calea înaintării? Și crezi tu că acésta-i viața? Crezi că ai înțeles adevăratul rost al vieții?“

— „Ciudată întrebare! Dar ce-ți trebuie mai mult de cât ca să te aprofundezi în studiul de öri ce fel al naturii, să vezi cum lucră legile eterne, cum ele poartă stelele în horă, cum din simburile se înalță planta, cum sângele circulă, cum să zidesc trupurile și cum să dörimă ca să se zidesc alte compoziții, cum . . .“

— „Ți-am spus eu că nu ști ce-i viața, și nu i-ai priceput adevăratul ei rost. Cu capul plin de numeri, de legi, de căi croite de teorii, — dar cu inima gölă, rece, söracă. Băgat'ai tu de samă că inima ta e gölă și rece?“

— „Vorbe bune pentru vre-o scenă de roman, dragă prietino, dar nu pentru discuții serioase. Zöu că te faci de ris!“

— „Spune-mi, rogu-te, cine mai dă astăzi ceva pe viața pe care voi o numiți sufletescă, intimă? O singură viață superiöră celei animalice să recunoște astăzi, și ea să manifesteză în ceea ce numim intelectualism. Alte manifestații de viață superiöră sînt imposibile, deci cum ași fi și fost în stare să le observ în mine, după cum me întreb!“

Inima de care întreb tu nu există, cel puțin eu n'o știu!“

— „Adecă n'ai observat tu în tine o altă viață deosebită de ceea ce numesc intelectualism?“

— „Nu.“

Cel cu ochii albaștri și cu părul bălai zimbi cu bunătate. Cel alalt se adănci iar în cartea uriașă de pe masă, încruntat și mai posomorit ca mai înainte. Clipele trec repede una după alta, numărate de pendulul ceasului vechiu, prăvuit. Linisea în odaie creștea, pe când afară luna plină, argintie luneca pe drumuri de vecl, scäldänd orașul în văpae albă, vre-o câte va raze rătăcite ajung la ferăsta locuinții celor doi pretini, și mereu cercänd să alunge întunerecul din odaie.

— „Prietino,“ — zice cel cu părul bălai, „tu, zici că nu cunoști viața, căreia îi zicem sufletescă. Ascultă dar am să-ți spun o istorie. — Mai lasă în foc bucövrna aceea, și vin'o să mergem și noi odată sara la aer curat. Vezi — adecă tu n'ai timp se vezi — dar eu vöd, cât ești de abătut, de palid. Nici mie nu-mi plac strădile scäldate în lumină electrică, de aceea nu crede că în oraș vom merge, ci afară, — știu eu o pădurice de stejari la marginea orașului. Cum e acum luna plină știu că n'o să-ți pară rău.“

Acesta să trezi. Câte-va raze de lună străcurate în chilie, tremurau în lini drepte de pulvere argintii. Savantul trăsări.

„Ți-e copilărescă cererea prietino! cine să mai viseze la lună? ce om cu mintea întregă? Dar totuși să-ți fac și eu odată pe voce! Mergem.“

* * *

Umbrele negre a stejarelor înalți, voinici, cad pe pajistea mătăsoasă, înrouată de la marginea păduricii. Luna albă își varsă valurile de argint, poleind pădurea și câmpia adormită. Pacea și liniștea încremenise în văzduh. Abia din vreme în vreme mai șoptea doar pădurea tainic, în somnu-i tulburat dulce de visuri de tineretă.

La marginea pădurii, în bătaia lunii cei doi pretini stau toläniți pe mantiele lor negre. Cel cu ochi negri privește dus, — nici el nu știe unde. Simte că sufletul i-să revarsă pare că și umple natura, öri mai bine, el însuși să perde, să topesce în armonia firii. E mișcat, cel cu ochii albaștri povestesc. . . .

„Depart, departe de aici, către mlază-zie este un sat micuț, ca un cuib, în fundul unei văi recoroșe. . . Acolo e sörele vecinic tiner, și luna e mai albă ca pe airea. Furtuni nu bat pe acolo, vinturile cäntă alăturea cu plopii de lăngă räl de cristal, ce-și poartă și ei într'una undele cäntărete. Acolo e cerul sänin, mai sänin ca albastrul unor doi ochi tineri, și primăvara ciocărlile se prăpădesc îndrăgite de farmecul înălțării spre el.“

„În sat sînt ömenii drepti, sänătoși fetele-s cu trandafiri în obrazi, cu ochi de cicöre și cu părul bălai. Copiii röstörnă cäsile.“

„Dar“ — zice tänd vorba — „mi-se pare că nu më mai ascuți pretine?“

— „Ba te ascult. Cum ai zis numai că-s fetele?“

— „Cu trandafiri în obraz, cu ochi de cicöre și cu părul bălai, dar de ce întreb?“

— „. . . Cu ochi de cicöre, cu părul bălai. . . Am zis și eu așa numai. . . Ci tu spune mai departe!“

Între Japonia și China se vede că există un legământ. China își concentrează armata mereu la graniță spre Mandjuria.

Rusia privește cu grije această concentrare, care pare a se pregăti la un atac contra Rușilor. Rusia e silită ca o parte a armatei sale să o lase la graniță ca să nu-i surprindă Chinezii în spate. Scopul Japoniei e se ocupe armata Rusă în 2 părți sperând ast fel că ei o puté frânge.

CORESPONDINȚE.

Mijloce antiseptice.

— De pe Murș. —

Medicamentul potrivit, aplicat la timp și cu prudență pune capet morbului, împiedecă agravarea a celui și ast fel redă organismului iarăși sănătate și regularitate în funcționare. Pe cum se pôte aplica această față de indiviđi singurații, tocmai așa se pôte aplica și față de totalitatea acelor. când e vorba de obiceiuri, datine, vițuri etc. și de îndreptarea acelor.

Gândul nostru este de astădată la poporul nostru și la starea lui actuală. În organismul poporului nostru, care până mai eri alaltă-ieri funcționa regulat. în timpul din urmă s'at ivit două răpi. față de cari dacă nu vom întrebuinta mijlocele antiseptice la timp, pot se devină periculoase și se infecteze organismul întreg.

Acestea două rane sînt secta pocăiților sau nazarenismul și socialismul.

Pe căl diverse acestea două rele unul și același scop urmăresc: instrăinarea poporului de către Dumnezeu și biserică și, abaterea lui de la ordinea morală existentă și prin această lipsirea aceluia de fericirea vremelnică și eternă.

Față de primul rău s'au luat inițiative bune pentru împiedecarea lui și în această privință ne servesc cu exemplu bun tractul Clușului cu bravii săi conducători. Predicile înălțătoare de inimă, exercițiile spirituale, înființarea de diverse reuniuni religioase, sînt tot atâtea medicamente potrivite pentru împiedecarea acestui rău. Nu avem de cât se imităm exemplul Clușenilor și putem fi siguri că ostenețele noastre vor obține rezultatul dorit.

Față de socialism, puțin ne-am apărut până acum. E drept că la poporul nostru nu a prea avut intrare până acum, înse cine ne garantează pentru viitor, mai ales când poporul a sărăcit și trece printr'o crisă mare economică. Împrumuturile ușurative de pe o parte, iar pe de altă parte lipitorile streine s'au jidanit pe sate, la stors apröpe tot avutul, în cât astăzi a ajuns la o stare de ilot, în multe privințe mai rea ca înainte de 1848. În atare stare, ivindu-se, pe cum se avonesc. în mijlocul poporului atare conducător socialist, prin vorbirile lui nufiare ușor îl pôte seduce în mase pentru scopurile sale.

Chemarea noastră, a preoților și a învățătorilor este, ca la timp se punem stavilă și acestui rău, ce ne amenință, să stringem poporul în jurul nostru și se căntăm mijlocele prin cari se putea promova bună starea materială a aceluia.

Scopul ne este ca de astă-dată se

propunem un atare mijloc, și acesta este: „înființarea asocierilor de consum“.

Țările culte, ca Germania, Franca, de mult au înțeles însemnătatea astor fel de asocieri, ast fel în Germania numărul acelor trece peste 5000. La noi numai de vreo 3 ani încöce a început a se lucra pe acest teren, dar totuși sînt astăzi vreo 400 dintre cari cele mai multe cad pe părțile ungurene iar pe părțile ardelenne förte puține, abia vreo 5—6.

Efectul acestor asocieri este förte bun, poporul nu-și mai procură articli necesari din a 2-a și a 3-a mână cu prețuri ridicare: ei capătă marfă bună cu prețuri originale de fabrică, prin ce crută mult, se dedă la ordine și crutare, iar lănitorea satului, jidanul, nu-l mai pôte esploata în mod arbitrar, ci e silit se lee lumea în cap. În schimbul unei bagatele taxe de 10—20 cor, se pôte face membru fie care individ, acesti bani nu pier ci după ei se dau interesele legali, iar dacă cine va din öre cari motive ar voi se pășecă afară din societate, suma i-se restitue întregă. În capitala țerii în Budapesta este o centrală „Furnica“ (Hangya) care e subvenționată de guvern, prin mijlocirea și pe lângă controlul acesteia tóte filialele din provincie își căștigă articli necesari.

Aflu cu scop că și la noi baremi câte 2—3 comune, unde altcum nu se pôte, să se asocieze la olaltă și într'una ca centru se deschidă o atare prăvălie.

Facend această, lucrăm și promovăm starea materială și morală a poporului, îl dedăm la ordine și crutare, îl stringem în jurul nostru, și prin această, sperez, că-l ferim de infectarea cu molipsitörele doctrine ale socialismului și nazarenismului.

La lucru dar și Dumnezeu se ne ajute!

x.

Vr'o șöptă trezită din visele pădurii, trece repede ca o înflorare, și să perde în liniștea nopții. Un flutur de nöpte bate din aripi de mătășă, și cade pe pajistea udă de lacrimi. Suspinetele privighetorilor — adurmind muncite de dragostea nefericită — se pierd în röstimpuri în umbra și pacea pădurii. Cel cu ochi aibaștri povestese mai departe:

... „În satul acela, acolo unde-o fi, este-o casă nouă de piétră, cu o grădină ca o gură de rai. Două căicele, drepte ca linia, și bătute, lucioase ca de pele să încrucieșă în marea de verdéță. Cireși înfloriți se înșirue de amindöue părțile cărărilor. Vântul adie lin, clătinând frunzele de smarald în șopot de visuri. În röstimpuri sărută în grabă cărăruile adunând în troienete albe nedecise, florile de cireși căzute, în mijlocul grădinii e un nuc rotat... O pasere de aur vine săgeată din via de pe cösta și să perde în marea de verdéță a nucului bătrân. — Un fluerat haiduceesc să aude. — apoi altele îi răspund din pădurea de pomi a grădinelor vecine“...

— „Zici că fluera mierla haiduceesc?... Și în nucul din mijlocul grădinii frumoșe ca o gură de rai?... Da da, fluera... Spune numai mai de parte!“ Ochi i-se aprinseră, scälđați în lacrimi, și în neptu-i simția cum să pregătesc furtuna. I-se părea că să destéptă din tr'un vis, și că — după amar de ani — acum începe să trăieșcă.

... „Subt nucul bătrân e o laiță albă, ghiluită de curând. Lemn mirositor de brad... Și aici șede o copilă, ca tóte conilele din satul lor cu trandafiri în obraji, cu ochi de cicöre și cu părul bălat. Torcea lână albă din furca de mesteacăn, și cănta alăturia cu fusul. Din când în când zimbăia, ochii i-se

umpleau de lacrimi de bucurie, pe când în obraji îi răsăreau două gropite.“

... „Pe când în obraji îi răsăreau două gropite... două gropite“ — zise cel cu părul ca péna de erb... Și apoi îl podidi plânsul.

(Va urma).

Cărți ce să pot căpéta în Libraria Seminarială

Geniú pustiu, Eminescu	2.—
Povești, I. Creangă	1:50
Vorbe înțelepte I. Popoviciú.	1:50
Vatra Părășită Slavici	2.—
Din Bătrâni	2:50
Drumuri și orașe Iorga	2:50
Poesii de Alexandri.	3.—
Teatru II. III. Alexandri a 1.50	3.—
Vers și proză Alexandri	1:25
Novele A. Brătescu-Voinescu	1:50
Liter. pop. Eminescu.	1:50
Ciocoii N. Filiman	1:50
Legende și basme Ispirescu.	1:50
Biblioteca Minervei 22 nr. fie care	numér 15 fil.

Cătră P. T. Cetitori!

Din nou rugăm pe On. Abonenți, cari sînt încă în restanță cu abonamentele de pe anii trecuți să binevoiescă a le trimite fără amînare, avend și noi cele mai mari lipsuri.

Administrațiunea.

Mai nou.

Sinodul archidieceșan e convocat de Escelenția Sa Mitropolitul pe Marți, după Dumineca Samarineni, în 10 Maiu.

Convocarea se face la dorința Clerului archidieceșan pentru regularea dotațiunei preoților.

Noutăți.

Întru mărirea lui Dumnezeu. În numele curatoratului bisericesc eșpum și pe calea asta mulțemite, și doreșc ca bunul Dumnezeu să le răsplătieșcă suti și iuzécit,

următorilor binefacători, cari bine au voit a contribui din mult-puținul avut la înfrumusețarea bisericii noastre, edificate anul trecut: 1. Spectatul dn. Dr. Gavril Tripon advocat, dinpreună cu spectata soție un *luster* în preț de 95 cor. — 2. On. Dnă Ileana Moldovan perdele la ușile altarului în preț de 16 cor. 3. Dl. Pavel Sas, două icone frumoase în preț de 16 cor. — 4. H. Du Bogdan Korbuay, mare proprietar în Cluj, 10 cor. — 5. Rosenberg Iacob arindaș în Chiciud, 10 cor. — 6. Niculae Jimborean, învățator, un liturgier cu 8 cor. 80 fil. — 7. Pop David cu soția Paladia un Apostolier cu 12 cor. 80 fil. — 8. — Mihaila Chiciudean și soția Ana un Strajnic în preț de 7 cor. 36 fil. — Au mai donat pentru cumpărarea unei Evanghelii: — Jimborean Teodor senior, Chibuletean Mărina I. Iacob Dreptate Niculae senior, Marginean Măriuca, Moldovan Vasilica, Octavian Rus, Valeriu Rus, Liviu Rus, Czik Ioan, Dreptate Ana I. George, Chiciudean Ana, Pop Maria I. Vasilica, Dreptate George cu mamă-sa Maria, Dreptate Alexandru primar — toți câte-o (1) coronă. Sp. Dnă Király 2 cor. — Iliska Suciū 2 cor. Pop Floré 60. fil. Maria Marginean 60 fil. — Al Ieronim Bozac 2 cor. — Dl. Teodor Dumbravă 1 cor. — Dna Aurelia Ferencz — 2 cor. Chiciud Mező-Keesed — la 24 Februar 1904. Teodor Suciū curator. — Numărul binefacătorilor sf. noastre bisericii în decursul anului 1903 sa'ū înmulțit ca următorii: Ioan Aron fost cantor emigrat în America a colectat 125 cor. pentru procurarea unei S. Evanghelii; Triod și Strășnic și facerea alor 2 străni în biserică cea ce s-a și eșeptuit; Toma Hadeū a cumpărat 1 prapor roșu în preț de 20 cor. Silvia Maior o iconă pe pristol „S Eucharistieū în ramă aurită în preț de 20 cor. Niculae Marcu și Gligor Lația a procurat 2 fesnice mari de lemn în tinda bisericii cu 16 cor. iar Ioan Baur (baciū) a donat porțiunei canonice parohiale o vie în estens de 200□ Dumnezeū le răsplătescă înscutit. Sorostin 17/II 1904 Valeriu Maior preot.

Nunțul de la Viena, Magn. Granito di Belmonte în zilele acestea își va ocupa înaltul oficiū, așa cât pe Pașel se fie deja în funcțiune.

Episcopul din Olmütz despre care s'a scris ai-a în timpul din urmă, după ce a trecut prin cercetarea, ordonată contra lui de S. Sa Pontificele, care l'a aflat nevinovat, ascultând de sfatul Papei, a abzis de scaunul mitropolitan, ca se pună capet intrigilor.

De la postă. Direcțiunea postelor a introdus o nouă reformă salutară, care intră în v.lore de la 1 April. Anume, călătorii de pe tren not să predele telegrame și la posta ce merge cu trenul (ambulanta) și

acésta e obligată să le dele mai departe. Taxa rămâne acéiași din trecut

Solri personale. Dr. Flaviū Pop, medic superior în regim. bosniac de infanterie Nr. 3 a fost transferat la regim. de infanterie Nr. 5.

Enciclopedia Română folositoare publicatiune a „Asociațiunii” s'a terminat cu fasc. XXXIII care cuprinde aproape 2000 articoli, întreaga publicația costă din trei tomuri legate și costă cor. 75 60.

Arieșana din Turda pentru scopuri de binefaceri: Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana” din Turda a distribuit cuota destinată prin adunarea generală în următorul modru: școlii elementare române gr.-cat. din Turda 163 42 fil., masei universitarilor români din Cluș 30 cor., reuniunii meseriașilor români din Turda 30 cor., traicului protopopesc gr.-cat. a Ludosului de câmpie pentru procurare de manuale pe sama școlarilor miseri 30 cor., societății de lectură „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blaș 20 cor., spitalului studențesc de ambe sexe român gr.-cat. din Blaș 20 cor., reuniunii de lectură a femeilor române din Turda 20 cor., pentru edificarea școlii române gr.-cat. din Saniacobiul de câmpie 20 cor., despărțimintului Turda a reuniunii învățătorilor români gr.-cat. din archidieceasa Alba-Iuliei pentru premierea membrilor actuali în pomăritul practic. 20 c. subsidiu bisericei române gr.-cat. din Turgul Murășului 10 cor., subsidiu insanetoșăților alienați din institutul regnicolar din Sibiu 10 cor., păgubitilor de incendiu din Balomir 10 cor., Fondului înființândei școlii de ferite române din Cluș 10 cor., reuniunii pompierilor Opidani din Turda 15 cor., pentru procurarea unei hale de vințare a meseriașilor români din Sibiu 5 cor., și edificândei bisericei române gr.-cat. din Cispădia (Comitatul Sibiului) 5 cor.

Dare de samă și mulțămintă publică. Din incidentul școlii aranjate de elevii școlii gr.-cat. din Ciser la 12 Febr. a. e. st. n. a binevoit a suprasolvi următorii: Rcmul Dn Vicar A. Barbulovicū (Șimleū), dna A. Orian (Ciser), G. Flonta preot (Cățelul-Român), L. Sima preot (Sig) A. Mircea, T. Dosa (Șimleū) și K. Fuchs (Boian) câte 1 cor. Dr. A. Pop advocat (Huedin) 5 cor. N. N. 2 cor., I. Raus notar (Sig) 3 cor., G. Miron, (Crasna) și D. Balbuc (Peciū) câte 40 fil.) I. Faragó (Sig) 20 fil. I. Pocol inv. (Șimleū, 30 fil., I. Moldovan protopop (Băiușor) A. Moldovan notar (Băiușor) Dr. I. Pop notar comitatens (Zelău) și L. Jakab (Pria) și-a răscumpărat câte cu 2 corone. Venit a fost corone 73 24 șpese: cor. 56.— venit curat: cor. 17.24, care samă se va întrebuința spre a se pune basă unui fond pentru „Pomul Crăciunului” cu menirea, ca din acela se fie ajutorăți școlarii șeracl. — Marinimoșilor

donatori li-se exprimă și pe acésta cale mulțămintă călduroasă. — Ciser la 23 Febr. 1904. A. Orian, preot. com. I. Budisiani, cassar.

Procesul de presă al „Libertății” pentru articolul „Sus, inimile!” a ajuns în desbaterăa Curiei. Acésta a nimicit sentința tribunalului din Cluș și a redus pedeapsa red. Ioanovici de la 5 luni temniță ordinară la 300 cor. amândă eventual 30 zile închisore.

Procesul „Cărții de aur.” Dl. T. V. Păcățianu osândit pentru publicarea scrierii „Cartea de aur” implinindu-și pedeapsa în temnița de la Seghedin a fost eliberat. În același timp proprietarii tomului prim din scrierea acésta și-au reprimut volumele confiscate, dar maltractate grozav. Fol. întregi au fost tăiați de censură, iar unde nu s'au putut alt cum pasagii de-a rindul au fost mânjite cu cerneală de tipar, ca să nu se potă ceti textul.

Cine își iubește grădina și vofeace se aibă cele mai frumoase flori și mai bune legume. acela se cumpere semințele de la Edmund Mauthner furnisorul curții imp. și reg. în Budapest str. Rottenbiller 33. La cerere trimite gratis și franco un catalog ilustrat de 226 pag. Catalogul conține afară de cele mai renumite și bune semințuri, și o nelintrecută abundantă în cele mai noue flori și legume.

Interesantele esperințe ale unui medic. Dr. B. Licht din Viena, după cum scrie foia specialistă „medic. Chirurg.” că fluidul Elsa alui Feller punându-se sub cercetare la morburile de reumă s'a aflat că are o influință escelentă de a vindeca grabnic, s'a constatat și aceea că nici dacă se folosese îndelungat nu e stricacios. Fluidul Elsa a lui Feller ajută înte și cu efect la morburile: reumă, umflăturile, morburile de splină, junghiuri, ferbințală, sgărciuți, batere de inimă, respirație grea, durere de dinți, mirosul greū din gură, slăbirea de ochi, nervositatea, morburile de grumazi, scrofule, răni, înghetare, orbanș etc. etc. Feller V. Jenő farmacist în Stubica Centrale 82 (com. Zăgráb) trimite pentru 5 corone franco 12 sticle sau 6 sticle mari. Să ne ferim de imitațiuni fără preț care în timpul mării noi s'a pus în circulație sub numele de Fluidul Elsa și Fluidul Gold Elsa.

Economii cari doresc să aibă o recoltă grasă să-și procure semințele de lipsă de la Edmund Mauthner furnisorul curții imp. reg. în Budapesta str. Rottenbiller 33 Firma trimite, la cerere gratis și franco catalogul său de 226 pag. Prețurile și a semințelor celor mai alese sînt moderate. Cu deosebire sînt de amintit papii de nutreț și diferitele semințuri de cereale.

Hotelul „Univers”

trecut în proprietatea dlui

CAROL NAGY,

reparat și aranjat radical și iluminat cu

— lumină Auer —

se recomandă atențiunei publicului, ce cercetază orașul nostru.

Mâncări gustuóse,

Beutură bună,

serviciū prompt,

— prețuri moderate. —

54 (8-10)

Bani! Bani! Bani!

Subsemnata întreprindere de credit stă în legătură cu cele mai mari bănci din țară și esoperéză

— împrumuturi pe pământuri și edificii —

cu cele mai favorabile condiții și cu cele mai ieftine interese, și anume pe termen de 10—70 ani cu 2% — 5%.

Credit personal cu garanți și obligație pe 5—10 ani.

La funcționarii de stat, comitat și oraș, precum și la oficeri, credit simplu și fără giranți.

— La dorință servim cu informațiuni, rugând marcă postală. —

„PECUNIA”

53 (11-?)

întreprindere de credit Sibiu (Nagyszeben)

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Cele două fețe ale lumii.

Povestire prelucrată după L. Wesskirch.

(Continuare.)

Fata, care nu se așteptase la așa ceva, stătu o clipă ca lovită de trăsnet. Apoi începu a plânge și a se boci. De trei ani se află ea în lucru la Petrea Halău, și acum vine o cersitoare, o prefăcută, mincinosă și ticăloasă, să o deie afară!

Petrea o luă pe fată de umeri și o dete lin pe ușă afară. „Ți-am făcut pe voie, dacă vrei să sudui, sudue afară.”

Îova roșia și îngălbinia la scena acăsta. „Vai Petre, eu te-am adus la neplăcerea asta! O culegătoare, care de trei ani lucră la tine, pentru mine trebuie să o depărtezi! Și apoi la cules omenii sînt așa de greu de căpătat ca aurul. Ar fi trebuit să-mi trag mai bine pe samă și să las, să fie 5 număr cu soț!”

Dar Petrea scutură din cap. „Îi bine. Rânduială trebuie să fie.”

„Îi bine!” Îova mai că începea să se teamă de acest „Îi bine,” ca și de sfădirile și băgările de vină ale stăpânelor de mai înainte. „Îi bine!” Nimic nu i-a fost „bine” și pe plac lui Petrea din câte făcea ea odinioară. Și acum de odată la toate tot numai: „Îi bine!” Petrea e un viclean. Póte că o ia în batjocură. Și în vis i-se părea, că aude glasul lui: „Îi bine!”

A doua zi, aflându-se Îova printre rîndurile de vițe îi aduce un copil din Vremeșci o țidulă. Sub sară el trece cu un car de faină pe lângă vale și trebuie să vorbească cu dînsa. Să se întâlnească dară sub sălcile de acolo. Îova de mânie rupe țidula în bucățele. Ce vré omul ăsta, de-i trimite epistole la casă străină! Să scie Petrea Halău de asta, ea ar sta să móră de rușine, și numai închipiindu-și așa ceva, se făcu roșie ca focul.

Atunci o umbră cade peste mâinile ei. Petrea cu botul în spate stă înaintea ei. Pe aci era, să strige.

„Ce vrei?” zice ea repede ca îmboldită.

„Ce să vreau? Struguri, dacă ai.” răspunde Petrea rîdînd.

„Ei, așa-i.” Ridică vedrița de jumătate plină și o aruncă în bot. „Nu te supăra, că mai că te-am infruntat, gândeam că vi pentru epistola asta de aici.”

„Ce trebă am io cu epistolele tale?” zice Petrea tropotînd mai în colo.

Óre băgat-a de samă, că scrisoarea a fost de la Oanea morăresei? Și óre ce gîndesce el despre ea? Din fața lui cea nemîșcată nu se póte ceti nimic. Pe Îova o cuprinde o frică, carea îi zace în óse ca plumbul, și nu se mai póte mișca ca altă dată. De n'ar fi Petrea ăsta așa de tăcut, ar mai poté brodi omul, cam ce gîndesce, dar el nu-și mai deschide gura. La cină Îova de abia poté imbuca câte-va bucături.

La adunatul vaselor de pe masă, copilul, care păzia vitele, o boldesce de cot.

„Cine va întrebă, Îovo, pentru ce te-ai făcut așa de fálósă?”

Copilul numai i-o șoptesce Îovei asta, dar ei i-se pare, ca și când ar fi resunat prin tótă casa. Fără să vrea, se întórce, din colo șede Petrea și se uită la ea. Ca două fiară roșite în foc, o pëtrund ochii lui prin întreg trupul, ea nu scie, ce mai face.

O cuprinde o tremurare și tóte vasele, scăpându-i din mîni, se risipesc pe padiment: cuțite, linguri, furcuțe, tăiere de cusătorii și de pămînt și zurăe și țingănesc, de stău să te asurdescă. Servitórele și servitoriî se coteau și-și șopteau, rîdînd pe furis. Îova sta să-și deie pămîni de mânie. De când servește n'a spart nici un acoperemînt mic, și și acum să i-se întîmple ei asta!

Petrea stă înaintea ei, nu mișcă nici un membru și nu zice nici o vorbă. Ea strînge de pe jos, sterge, curăță și de abia vede de lacrimile, ce-i năpădesc în ochi. „Că numai bună m'ai tomnit și mai adus pe mine Petre în casa ta,” gîngăvesce ea. „Vasele tale-s dușe!”

El dă din umeri. „Și asta-i bine. Cumpărăm alte vase, dóră, și olarii ar vrea să trăiescă.”

Nóptea asta nu putu închide ochii de vorbele lui: „Îi bine!” Óri dóră e scrisoarea lui Oanea, ce o ținea trează în pat?

În ziua următoare după epistola cea dintăi urmă alta.

„Îovo! Dragă și mișeuă de Îovă!”

„Pismósă nu esci de loc, și nici n'ai lipsă să fii. Dar io, io mă topesc de pismă. Vină numai acum odată afară din bîrlogul ursului acela! De sară te aștept! Unde se desface valea în două! Pe când se întunecă! Vino!”

Nici un nume! Asta se părea Îovei, că nu-i în rînd. Cine scóte la lume asemenea prostii, trebuie să-și pună și cinstitul nume de desupt. La locul acela ea nu s'a duce. Ea nu-i fată de acelea, pe care să o prostescă ficiorii cu de-astea, și până a fost la tată-s'o acasă, nici nu a cutezat nime, a-i cere așa ceva. Și acum cu atât mai puțin ar trebui, să-i cêră asta. Dar firesce ca să póta ajunge morăresă, va trebui să se mai scobóre cu vre-o câte va trepte de la înălțimea de odinioară. Sufletul inse nu o lasă. Și epistola asta e sîrticită în bucăți ca și cea dintăi, și apoi lucră, cât numai póte, ca să alunge gîndurile astea próste.

Nici ziua asta n'a fost zi cu noroc pentru Îova. De la un bot vechi, plin cu must, sare un cerc, tocmai când vreau să-l iee cu legătorii din car. Azi diminețea ea inșă-și s'a uitat la el și a crezut, că o mai póte duce de astă-dată. Mustul cel dulce se scură pe pămîntul cel negru, care îl suge în sine fără mulțămîti și rêsplată. Îova adună scură, cât póte prinde din zama aceea cleiósă, carea-i mînjescă mîinile și hainele. În sfîrșit trei din patru părți sînt mîntuite. Ea netețindu-și părul rêsufflă greu. Acuma are să vină pacostea pe capul ei, gîndesce Îova.

Dar „Îi bine” zice Petrea, isprăvindu-se asta. „Să ducă care va botul la butnariu.”

Culesul îi gata. Bubuituri de pusei și de pistóle resună din viie în vie; ficiori și fete chiue și rîd; mustul cel dintăi, turbure, gros și fórte dulce impróscă prin găurile teascurilor. Viierii, cari unde se întănesc, să întrebă, ce cules au avut; toți sînt fórte mulțămîți cu culesul din tómnă asta. Cari nu se întănesc, se cercetéză unii pe alții. La pórtă lui Petrea Halău după înserate se adună o dróie de ficiori și povestesc Îova trecînd pe acolo cătră teasc, ca să ducă

vasele, cari nu mai erau de lipsă, îi zăresce și vede și pe Petrea între ei cu pipa în gură. Ea pe toți îi cunoște, că dóră toți o jucau odinioară. Era vorba, că pe Duminecă se face în satul vecin o petrecere cu joc. Ce-i trebuie Îovei joc? Pentru ea s'a sfîrșit cu jucatul. Atunci îi sună la urechi numele ei. Unii îl necăjese pe ficiorul Anghelóiei, că tare i-s'au fost aprins călcăiele după Îova.

Ficiorul se apóra. „Mă, până-i omul tînăr, își perde câte odată mîntea. Dar apoi asta încă-i drept, că Îova în vara asta a slăbit, de te taie mila de ea.”

Asta nu vreau să o pricépă cei alaiți. „Îova tot de una a fost ca o țapă cu brațele ei lungi, cu umeri ei ascuțiți și cu nasul ei subțire. Numai cât voi cu toții v'ați fost înebunit în frumșeta ei.”

„Da, așa ceva plăcut la trup și rotunjor, cum îi stă bine la o fată, n'are Îova.”

„Și ochi ageri și luminoși, ca de pisică.”

Toți scia, să-i cîrpescă câte ceva. Pêrul ei pentru unul era prea deschis, pentru altul prea întunecat, unuia i-se părea, că nu-i destul de pretinósă, altuia, că-i sgărçită, și că asta îi va numera bîrbatu-s'o filerii, cari are să-i petrecă în crișmă. Îova aștepta fără rêsufare, să-și deschidă și Petrea gura, și să zică și el ceva la aceste. Dar el cu pipa între dinți rêmase mut.

Îova auzîndu-le aceste zice în gîndul sêu: „frumósă oglindă-i asta, în care din întimplare m'am uitat. Asta-i dară fața mea adevărată. Frumșeta mea de odinioară sta adecă numai în talerii scilpicioși a tată-mio.”

Dar totuși rêmase rînită la inimă de vorbele acestea.

După depărtarea flăcăilor, veni rîndul la plătirea culegătorilor, întăi culegătoarele, apoi culegătorii din jos în sus, mai pe urmă veni Îova la rînd. Petrea numără banii lucii pe masă la lumina slabă a lampei: unu, doi, trei. Omenii se depărtaseră, rêmaseră ei singuri.

„Trebuie se tragă paguba Petre,” îi aduse ea aminte.

„Nu-i obicei la cules. Ba póte că țî-ași datori și cu mai mult încă, ce nu se póte prețui cu bani. De o cam dată inse trebuie să aștepți, până se va da cum va prilej la asta.”

Îova îl privesce plină de mirare, și cu un neastîmpăr, ce nu și-l póte dumeri, zice: „Petre, să nu mă iai în ris, dacă-ți voi face o întrebare próstă. De ce zicea-i tot numai: „Îi bine!” la tóte câte le făceam?”

„D'apoi, dacă îți implinia datorința și încă și peste asta, ce puteam să zic alta?”

Ea se juca cu degetele. „Nu mă lua în batjocură, Petre, spune-mi, zêu, ai fost îndestulit cu lucrul me?” Glasul ei tremura.

Petrea clătina din cap, și prîndu-o de amêndoué mîinile, o trage cătră sine; și uitându-i-se drept în ochi îi zice:

„Ce ai, tu fată?”

La aceste isbucni chinul și durerea ei, închise de atăta vreme în inimă, ca și când prin vorbele lui li s'ar fi deschis ușa. Se aruncă pe un scaun de lângă masă și aco-

perindu-și fața cu mâinile începu a plânga și a suspina:

„Vai, Petre, m'am desvătă, de a mai auți vorbe bune. Tu nu scî, tu nu-ți poți închipui, câte trebuie să rabd, cum mă chinuesc ômenii de când am părăsit casa noastră, ca și când tot satul și-ar fi pus în gând: cine să aște lucrul, cu care mi-ar pute face mai mare durere. Ceea ce mai înainte era o virtute pentru mine, acum îi păcat, ceea ce fac și zic acuma din cea mai bună inimă, mi-se aruncă, că-i din răutate; mă gândesc în tot modrul, cum să le fac la ômeni pe plac, și mi se spune, că-i prostie tot ce fac îo! Acela, care mi-a dat vorbe bune în zilele aceste după săptămânile de chin de mai înainte, ești tu, tu singur. Și iacă asta-i, ce nu o pot pricepe. Pentru că acela, căruia nu i-am fost în nimica pe plac odinioară, acela erai tu, și îo, asta o veți mai scî, nu ți-am rămas datore. De ce, de ce dar acum chiar, chiar tu ești așa de bun și de cu cruțare cătră mine, în vreme ce cei mai bunii pretinî ai miei nu se întorc cătră mine nici macar cu o singură vorbă bună.“

(Va urma).

Ceștiuni liturgice.

II.

Întrebare. E datină în Paresimii a se purta preseurile viilor și a morților. A viilor se pörtă Dumineca, ér ale morților Sâmbăta.

Dumineca preotul e îndatorat a aduce jertfa pentru popor. Cum și pe ce basă s'a înrouis usul de a purta dar Dumineca preseuri și a aduce jertfa pentru persoane private? Și îndreptătit e preotul a primi în Joi mare stipendiul îndatinat pentru aceste preseuri purtate Dumineca?

Răspuns. Să nu se confunde stipendiul de liturgie cu darurile, ce le aduc credincioșii, pentru ca să se pörtă celebra s. liturgie.

Despre „principalis fructus missae ex opere operato“ s. Alfons de Liguori scrie între altele: „Distinguitur 3. in generalem, specialem et specialissimum. Fructus generalis obtingit omnibus fidelibus vivis, et defunctis. Specialis (ab aliis dicitur *medius*, vel *ministerialis*) obtingit tam eis, pro quibus applicatur, quam assistentibus, et concurrentibus ministrando paramenta, luminaria, hostias etc. Specialissimus demum obtingit soli sacerdoti.“¹⁾ Era mai la vale scrie tot acela-și: „Non obstat 1. prohibitio Ecclesiae accipiendi plura stipendia pro una missa. Nam responderetur 1. quod stipendium non datur ut pretium fructus missae, sed pro sustentatione ministri, ut diximus de simonia l. 3. (IV) nnm. 55. Unde semper ac minister suam habet sustentationem.“ adecă dacă pentru liturgia aceea a primit deja un stipendiū. „deficit titulus, quo aliud stipendium possit accipere.“²⁾

Din acestea se vede, că preseuri pôte să primescă preotul pentru aceea-și liturgie ori cât de multe, de și a primit stipendiū pentru aceea-și liturgie, dară stipendii pentru aceea-și liturgie nu pôte, să primescă fără numai unul.

É-a în zilele, în cari după Conc. prov. I. din 1872. T. II. c. IX. p. 1. și T.

¹⁾ Theol. mor. L. V. Tr. III. De Euch. num. 312.

²⁾ Theol. mor. l. c.

V. c. IV. al. penult. preotul ér, să aplice liturgia pentru poporul parochiei sale în virtutea beneficiului său parochial, asemenea pôte, să primescă și preseuri ori cât de multe, nu pôte înse, să primescă nici un stipendiū.

„În sfârșit a. liturgie mai face ex opere operato un rod de espiare și de cerere, și în acest rod se împărtășește acela, pentru care preotul aduce s. jertfă în chip special. Acest rod se numește rod ministerial sau mijlociū. Preotul e singă a lui Dumnezeu și ispravnic al tainelor lui Dumnezeu (I. Cor. 4, 1), și de aceea are putere nu numai de a sevărși jertfa, ci și de a hotărî, spre al cui folos să servescă rodul jertfel. Despre rodul ministerial al jertfei pôte să dispună preotul jertfătorii cu libertate întru folosul său ori într'al altora, va să zică lui și singur numai lui îi compete dreptul de a face aplicarea specială a jertfel. Puterea și îndreptățirea de a aplica jertfa pentru alții în chip special și de a le mijloci rodul ei prin intențiune specială i-se împărtășește preotului în talca preoției în chip inamissibil. Ér obligamentul de a face o ast fel de aplicare specială a jertfel pôte să provină din diferite cauze. Preste tot se nasee obligamentul acesta din rînduila superiorității bisericesci ori din deobligarea liberă a preotului, cu care se deobligă primind o elemosină sau un stipendiū. Nu suferă îndoelă, că o ast fel de aplicare specială a rodului sacrificial e admisibilă și folositoare. Asta o aduce adecă cu sine deja și natura jertfel și o mai întărește praxa tradiționară și învățătura apriată a bisericii. Din vechime există în biserică obiceiul de a celebra s. liturgie pentru persoane singuratică și pentru scopuri hotărîte. Așa sînt obligați parochii, ca în zile de Duminecă și de sêrbătore să aducă și să aplice s. liturgie în special pentru turma, ce li-s'a încredințat. În timpul mai nou s'a declarat în privința asta și magisteriul bisericii respingend pãrerea, după care din aplicarea specială a s. liturgii pentru anumite persoane ori pentru anumite clase de persoane nu ar rezulta pe sama acestora un folos special.“

Mai observăm, că atât obiceiul de a aduce preseuri la s. liturgie, cât și obiceiul de a da stipendiū pentru aplicarea s. liturgii sînt străvechi în biserică.

(Va urma).

Posta redacțiunii.

I. S. Afacerea de sub întrebare e complanată acum. Ar fi mai bine dacă în general s'ar face apel și pentru ridicarea taxelor și pentru acurata lor solvire.

V. T. Articolul trimis așa cum e nu se pôte publica, e din cale afară plin de subtilități. Mulți nu i-ar afla rostul Dați-i o altă haină.

A. D. Va urma.

Posta administrații.

Tetiș pe 1904 sem 1. Cernuc pe 1903 sem. 2-le Sotelec pe 1903. Tihău-Vâr pe 1903. Checicheota pe 1903. Ciachi-Gârbitu pe 1903. Ugruț pe 1903. Fizeș pe 1903. Asculeul mare pe 1903. Călacea pe 1903. Panticeni pe 1903, și Kece-Ciustur pe 1903, Isroni pe 1900. Binevoitori a ne trimite și pe anii următori, căci avem mari lipse T. H. Mocii, pe 1904.

¹⁾ Prop. 30. Constit. „Auctorem fidei“ din 28 Aug. 1794. Dr. Szmigelski, Jertfa creșt. T. I. p. 182

Editor și redactor răspundător:
Aurel C. Domșa.

19 (1-1)

Edict de licitațiune.

În 27 Martie n. a. c. la 1½ ore p. m. se va da în întreprindere edificarea scôlei gr-cat. din M. Căptălan. p. n. Maroa-Ujvár. (gara Sz. Kocsárd.) pe calea licitațiunii publice minuende, carea să va ține la casă parochială gr-cat. din loc.

Planul, preliminarul și condițiunile de licitare să pot vedé cu acea ocaziune și până atunci la cancelaria oficiului parochial subseris.

Oficiul parochial greco-catolic, din M. Căptălan.

M. Căptălan la 15 Martie 1904.

În numele sen. scol. parochial.

Milton Busdugan,
paroch.

18 (1-3)

Edict.

După ce Maria Boloșiu născută în Bărbăteni superior de 9 ani cu infidelitate părăsindu-și pe soțu-i legitim Dan Zaharie din Luben, fără ca să i-se scie ubicatiunea, ca respectivul să pörtă urđi proces de divorț contra-i, se provocă ca în termen de 1 an și 1 zi să se însinue la of. Protopopesc din Petroșeni, alt cum procesul se va pune în curgere și fără dinsa.

Petroșeni 12 Martie n. 1904.

Stefan Radic,
protopop gr-cat.

84 v. număr
1904.

(15) 1-1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírosági megbízott az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbírosági 1903 V. 241/3 számú végzése következtében balázsfalvi Dr. Maniu Gyula ügyvéd által képviselt Balázsfalvi „Patria“ takarékpénztár javára Puskás Vazul és társai ellen 260 kor. — fill. s. jár. erejéig 1903 évi december hó 4 napján fogantatott kielégítési végrehajtás ujjan lefoglalt és 1130 kor. — fillerre becsült következő ingó-ágok u. m.: Pinka János-nál: 2 drb 3 éves tulok 2 drb tehén 20 szeker-széna, Muntean János-nál: 5 sz ker széna, 1 drb szűke hizott kocza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. járásbíroság 1903. évi V. 241/7 számú végzése folytán 260 kor. — tőkékövetelés, ennek 1901. évi szeptember hó 20-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 121 kor. 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Nagycsergeden át eresek takasá al leendő eszközlésére 1904 évi mártius hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája háriddőli kiüzetik es abb z avenni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-ágok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg öbber igérők k. szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverező mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Balázsfalva 1904 évi márczius hó 4 napján az 1904. 11. 15/3 gysz. alatt megbízott végrehajtó helyettesse.

Toth Gyula,
bírosági megbízott.

Senegin contra tusei, răgușelii, durerii de piept, ofitei, tusei măgărești, catarului astmei, greutății de respirat, lungorei și tusei seci. **Vindecă sigur și repede.** Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Capsic unsore. Contra durerii de oase, podagrei, reumatismului, răcelilor, durerilor de cap, dinți și nervi, precum și scriiturilor. Cele mai îmbătrânite bóle le vindecă. Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

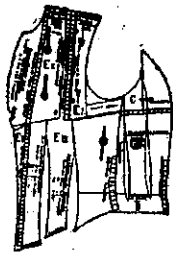
Centarin. Contra morburilor de stomac, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomach, greața și vomarea, sgârciurile cele mai grele. Leac sigur. Folosește și la curățirea sângelui. Prețul 1.20 și 2 cor.

Kaljodsarsapari. Mijloc escelent pentru curățirea sângelui la sifilis, morburile tineretelor 1 sticlă 2 cor.

Laxbonbons. Închiderea scaunului e cauza diferitelor morhuri, pecum palpitarea de inimă, ameteii, dureri de cap și altele. Deci cine suferă de închiderea scaunului numai de cât se comandeze **Laxbonbons** zaharele purgative, plăcute și dulci la luat. Prețul 1 cor.

Chemical, drogue, legături și bandagerie chirurgice. Instrucție pentru prepararea diferitelor vinarsuri, liquoruri, rum și altele. Teuri russice, Parfumuri, săpunuri, crem escelent pentru față și mâni. Articoli cosmetice, oleu pentru păr. Esență pentru picatul și întărirea părului. Apa de gură și dinți pe cum și prav. Ori ce fel de articiu din bransă. Tóte foarte ieftine. Faceți întrebare și Vă veți convinge.

Cornel Demeter,
apotecar în Békás-Magyar, 41 Bpest mellett).
12 (2-5)

marca fabricel

De mare însemnătate pentru Dame!

Fie care P. S. Dómnă își póte însa-și pregăti
cu o ușurință de neînchipuit

==== talia sa după ori ce modă ====

cu ajutorul aparatului de croit talie pentru dame

inventat de **Anton Guschelbauer.** A fost censurat de academie.
și poșede nenumărate scrisori de recunoștință.

Își are patenta și e scutit prin lege în tóte statele culte.

*** Prețul unui aparat e 3 cor. franco rambursat. ***

==== Se caută agenți ====

==== Prospecte să trimit la cerere gratis ====

Cu tóta stima:

Antal Guschelbauer.
Sopron.

17 (1-52)

56 (9-10)

A V I S

Subscrisa societate comercială vrënd să-și desfacă depositul său de vinuri bune și veritabile de pe Têrnave și Murăș, aduce la cunoștința On. Public, că vinde en gros și cu prețuri moderate vin de masă din 1900 risling, și vin de desert din 1898.

Blaș la 1 Decembre 1903.

„CONSUM“
societate comercială pe acții.

Un vis mântuitor.

O adevărată istorisire din viață. Povestire de IOAN SCHULZ de N. Komiós.

— Reproducerea oprită. —

„Și nu crezi, că un vis poate se mântuiește și viața omului?”

Acosta m'a întrebat prietinel meu Ioan când l'am revădit în anul trecut pe la Crăciun, și când privindu-l neîncredător a continuat ast fel.

„Bagă de samă dară! Tocmai acum e anul am fost la Iosif pe care și tu îl cunoști și care, acum, e cantor, și care m'a povestit cum l' mântuit pe el un vis. Întraga lui familie i-a fost morbosă și însuși suferea de *influență* și *dureri prin piept* și *scuipa* și *sânge*, *socră-sa* avea *sgârcituri* de *stomac*, și *junghiuri*, copiii erau în *grumăzare* și în *zapor*; el însuși era așa de morbos în cât s'a și mărturisit ne mai sperând, că se va scula vre odată. Dimineața după mărturisire s'a sculat zicând către femeie:

„Marie, eu am visat, că am cumpărat un Călindar și m'am vindecat!”

Femeia lui Iosif, o femeie ce credea în visuri i-a și cumpărat îndată un Călindar. Abia a răsoit prin el și a și fost bătătoare la ochi povestirea „mântuitorului de viață” prin care se spun, că ori ce morb se vindecă prin renumitul **Elsa-Fluid de Feller**.

Maria deja și înainte de asta comandase tot felul de fluide și picuri, cari înse nu i-au folosit nimica, acum înse veni la idea, că numai **Elsa Fluidul de Feller** o poate mântui, și care numai atunci e adevărat dacă se comandă direct de la **FELLER V. JENŐ** farmacist în **STUBICA** Centrale 82, cott. Zăgráb.

Maria a comandat numai decât telegrafice 12 sticle din **Elsa-Fluid de Feller** cu suma de 5 corone (de altcum mai puțin nici nu se poate comanda). A doua zi a și sosit **Elsa-Fluidul** și încă liber de porto.

Morbosul înse nu a voit se lee medicina, ci a zis către părintele și Maria, cari îi rugau mereu ca să lee din **Elsa-Fluidul de Feller** câțiva picuri: „Mie și așa nu-mi folosește nimic, lăsați-mă se mor în pace!” Dar când femeia plângea rugându-se să-i fie milă de copii, el s'a lăsat învins.

La zi lna 20 picuri pe e bucată de zahar și-i frecau trupul întreg de mai multe ori peste zi cu **Elsa-Fluid**, după care s'a simțit îndată mai bine. Numai de cât a comandat încă 48 sticle de **Elsa-Fluid** cu 16 cor. și de 4 cor. a adus 6 tegule **pilule de Elsa** (despre cari încă a cetit, că sint foarte bune pentru durere de stomac), și după 3 săptămâni atât el cât și copiii lui și *socră-sa*, cari cu toții s'au folosit de **Elsa-Fluidul Feller** s'au însănătoșat pe deplin.

„Vezi” imi zise prietinel Ioan, ast fel a mântuit un vis o întregă familie. Când s'a lăsat în sat vestea, că ce putere miraculoasă are **Elsa-Fluidul de Feller** toți morboșii și-au comandat acest leac de casă și toți s'au convins, că **Elsa-Fluidul de Feller** vindecă pe deplin și iute *reuma*, *umflăturile*, *morburi de splină*, *junghiuri*, *ferbințală*, *sgârcituri*, *baterie de inimă*, *respirație grea*, *durere de dinți*, *mirosul greu din gură*, *sălbirea de ochi*, *nervositatea*, *morburi de grumazi*, *scrofule*, *răni*, *inghetare*, *orbanț* etc. etc. Acest fluid folosește la copiii ce au *gălbănare*, *ferbințeli*, *răgușeli*, *tusă*, *panglică*. Dacă copiii au ceva *erumperi* pe trup, *umflături* pe obraz ori *pecingine grosă* trebuie

„Mie și așa nu-mi folosește nimic, lăsați-mă se mor în pace!”

unși cu **Elsa-Fluidul de Feller** și se vor vindeca numai de cât. Încă și omeni de aceia, cari n'au fost îndestuliți cu nici un fluid din lume, azi folosesc și laudă fluidul **Elsa alui Feller**.

Mie m'a făcut tare mare bucurie prietinel meu prin povestirea sa, pentru că și eu de ani de zile sufer, asud noptea, nu am apetit, răgălu a acru, am amețeli și is nervos intru atâta în cât nici nu pot dormi.

Și eu am comandat 24 sticle de **Elsa-Fluid** cu 8 cor. 60 fil., și 6 tegule de

Pilule-Elsa laxative cu 4 cor., și fie care poate zice cu conștiința liniștită, că **Elsa-Fluidul de Feller** e medicina cea mai bună. Cine e morbos încerce și comande asta medicină de la: **Feller V. Jenő**, farmacist în **STUBICA**, Centrale 82, cott. Zăgráb.

Fie care imi va mulțami pentru sfat.

6 (2-3)

Adevăratul Elsa-Fluid alui Feller.

(Fluidul de esențe de plante cu mirese plăcut alui Feller), provădit cu marea „Elsa,” pe ori ce sticlă și pe orice instrucție trebuie să fie marca alăturată cu numele „Elsa” și subscrierea „Feller.” În timpul din urmă după ce **Elsa-Fluidul** se bucură de o trecere foarte mare și prin circulație din partea *speculanților* fără conștiință diferite imitațiuni de **Gold-Else-Fluid**, **Luna-Fluid** etc. Să ne ferim de ast fel de imitațiuni pentru că numai cel provădit cu marca „Feller” este **Elsa-fluid** veritabil. **Comisia sanitară a examinat-o și aprobat-o**. La expozițiile din **Berlin Roma, Londra, Paris și Nizza** **Fluidul Elsa alui Feller** a fost premiat cu medalie de aur, mai pe urmă a fost decorat cu medalia de argint a ordinului *crucă roșie* din Spania.

Se spedeză cu rambursă ori trimițând banii înainte:

Dimpreună 12 sticle să 6 st. duple	6.— cor.
cu instrucția, 24 „ „ 12 „ „	8.60 „
spesele de 36 „ „ 18 „ „	12.40 „
postă și ladă 48 „ „ 24 „ „	16.— „
60 „ „ 30 „ „	20.— „

La **Elsa-Fluidul** se recomandă, ca cel mai bun mijloc laxativ **pilulele Rebarbara Elsa de Feller**. Cu totul nesticăcișă. Efect sigur și iute. Nu produce dureri, face poftă de mâncare, ajută mistuirea, curățește stomacul. O legătură (6 tegule) cu instrucțiunea 4 cor. franco. Nenumărate epistole de recunoștință.

Gratis primesc tot la 12 sticle o sticlă de **Elsa Fluid**.

Adevăratul prav de insecte cu marca „Elsa.” Acest prav omoră insectele stricăcișe de prin case, grădine grajduri, vii cum is d. e. *muscele*, *parecii*, *moliele*, *păduchă*, *stelnitele*, *furnicele* etc.

Prin folosirea acestui prav să creșă foarte mult și fiind efectul lui admirabil să recomandă cu totă căldura. 1 tegulă 1 cor. dacă se comandă de odată cu **Elsa-Fluid**, la din contră singur costă 5 cor. franco.

Cine vrea se comande **Elsa Fluidul de Feller** și adevăratele **Elsa Pilule de Feller** se o facă acesta în epistolă și pe o adresese corect la singurul fabricat:

St. D. FELLER V. JENŐ, farmacist în **Stubica**,

Centrale 82, cott. Zăgráb

Că sunt foarte îndestulit cu **Elsa-Fluid** D-tale o dovedește deseile mele comande. **Elsa Fluidul** îl voi avea tot de-a-una la casa mea.

MAUERER F.

medic Fieberbrunn (Tirol.)

Femeia mea suferea de sete, de o imflătură de stomac așa că trebuia să se prindă de ceva dacă voia să umble. Și iată că după ce s'a frecat de 5 ori cu **Elsa-Fluidul D-Tale** i-s'a făcut mai bine. Durerea de cap la încetat. Copilul încă mi-s'a vindecat de-a horcăi. **KOSAK GEORGE** (Miskolcz).

Cadoul de Paști!

Cadoul de Paști!

Cadoul de Paști!

Visuri trecute

Schițe și Nuvele.

Prețul 1 coronă.

de Alesandru Ciura, profesor.

CÂNTECE Poesii lirice

de Emil Sabo profesor.

Prețul 1 coronă.

Crucă sau stea dublă

electro-
magnetică

D. R. G. M. Nr. 88503.

Vindecă și înviorăză pe lângă garanță: reumă, astmă, (respirație grea), insomnie, viziunea urechilor, auzirea grea, epilepsie, nervozitate, neapetit, gălbănare, durere de dinți, durere de cap, impotență, influență, precum și ori-ce morb de nervi. Morbosul, care nu se vindecă în timp de 45 de zile folosind aparatul de sub Nrul 88503, își reprimște banii numai decât. Acolo unde n'a folosit nici un medicament, cereați aparatul meu; sum convins despre sigurul meu aparat.

Prețul aparatului mare e cor. 6.

de aplicat la morburii vechi.

Prețul aparatului mic e cor. 4.

de aplicat la morburii mai ușore.

Spediția centrală de vânzare îl trimite în țară și străinătate cu rambursă, sau dacă banii se trimit înainte.

SCHEFFER D. SÁNDOR

BUDAPEST, VIII, strada Bezerédy Nr. 3.

16 (1-52)

CUMPENĂ DE CASĂ GRATUIT!!!

Din cauza îmbulzelei prea mari a marfel trimit în totă lumea renumita și de totă lumea plăcuta marfă din argintul de Mexico, și anume:

6 lingurițe, 6 furculițe, 6 linguri de masă, 12 lingurițe de cafea, 6 cuțite de desert, 6 furculițe de desert, 1 lingură pentru supă, 1 lingură pentru lapte, 2 luminări elegante pentru salon, toate din argint de Mexico,

total 46 bucați numai 6 fl. 50 cr.

Afară de acestea fie-care cumpărător primesce ca dar, și pe lângă garanță

o cumpenă de casă de o putere de 12 1/2 kgr.

Argintul de Mexico este un metal alb (și dinăuntru) despre calitatea căruia primesc garanța pe 25 ani. Spedițiunea se face ori prin rambursă ori prin trimiterea banilor înainte.

SCHEFFER D. SÁNDOR,

BUDAPEST, VIII, strada Bezerédy Nr. 3.

— Pentru 5 corone —

trimit 4 1/2 chilo (vre-o 50 bucăți), bun și fin

☉ Săpun de toaletă ☉

pregătit din: trandafiri, liliie, viole, resedă, jasmîn, lăcrămioare.

Banii să se trimită înainte, ori se vor ridica cu rambursă.

Alexandru D. Scheffer,

Budapesta, VIII. Bezerédy 3.

TELEGRAMĂ!!!

Cel mai mare asortiment în vestminte pentru Domni și Dămine, cu o croitorie proprie modern aranjată.

Comandele după măsură, se execută din **materie din țară și străinătate**, cu un preț moderat, și se pregătesc după cel mai bun și mai modern fașon.

La comandele din jur, eventual dacă mai mulți inși la oaltă vor face o comandă de cel puțin 100 cor. imi trimit agentul meu cu colecțiunea de mustre.

În urma deosebitei prestațiuni în preț și executare, i-se oferă unui fie-căruia buna ocașiune să se îmbrace bine, modern și ieftin.

De binevoitorul sprijin rugându-mă sum

Cu stimă:

(14) 2-6

B. Ascher.

— Mare deposit de vestminte pentru domni, dămine, — deposit de cămeși, pălării și cufere. —

Medieș—Medgyes.

(44) 17-20

30 zile se lasă spre probă.

Din încredințarea renumiților fabricanți de ceasuri americane **Scott John, Mar-**

itt și Holzer, cari voiesc să-și facă populare fabricatele lor și în Europa și se dea un curs mai mare sistemul de ceasuri Roskopf Markt. se trimite contra ramburs ori trimițând înainte

2-80 fl.

Un excelent ceas de bușunar Anker Remontoir „Patent Scott Watch“ cu o construcție masivă de 36 ore cu un aparat de precisiune. Cu față de email. Se dă garanță de 5 ani. (La fie care ceas se dă gratuit 1 lanț aurit pentru de reținer).

Celor ce nu le convine li se retrimite banii.

M. I. HOLZER

Depozit de ceasuri și juvaere.

(Austria) Krakovia Dietelgasse 66

Liferantul oficialilor de stat.

Precuranturi se trimit la cerere gratis și franco.

Se caută agenți.

Anunțul se poate reproduce.

Banca de asigurare

„TRANSILVANIA“

— întemeiată la anul 1868 —

în Sibiu, strada Cisnădiei nrul 5 (edificiile proprii),

asigură în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de incendiu și exploziune, edificiul de ori ce fel, mărfuri, mobile, vite și produse economice etc.

— asupra vieții omului —

în toate combinațiile, capitale pentru cazul morții, asigurări de zestre, de copii, rente, pe viață etc. etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Asigurări pe apeșe de înmormântare cu solvirea imediată a capitalului scadent.

Fonduri de rezervă și de garanție specială,

cu finea anului 1900: **1,303.572 cor. 15 bani.**

Valori asigurate contra incendiului:

72,420.299 corone.

Capitale asigurate asupra vieții:

9,248.543 corone.

Pentru despăgubiri de incendii 3,003 550 c. pentru capitale asigurate pe viață 2,738.793 c.

Oferte și ori ce informațiuni se pot primi de la:

Direcțiune în Sibiu, str. Cisnădiei nr. 5, et. I., curtea I., precum și de la subagenții din toate comunele mai mari.

Agenturi principale:

în Arad, Brașov, Cașovia, Cluș, Timișoara și Făgăraș.

(5) 47-52